

ת"פ 17786/11/16 - מדינת ישראל נגד רון פרץ

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפי כרמל

17 מאי 2017

תפ 17786-11-16

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

רון פרץ
ע"י ב"כ עו"ד חנן רובנשטיין

נגד
הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בכתב האישום נטען כי הנאשם קשר עם אמיר עובדיה (להלן: "אמיר"), לשדוד כסף מחנות במרכז המסחרי בקרית יובל. השניים הצטיידו בתרסיס גז מדמיע אשר נשא הנאשם. ביום 28/10/16, סמוך לפני השעה 02:30, הגיעו השניים אל החנות. הנאשם כיסה את ידו השמאלית ואמיר עטה כפפות. בנוסף, כיסו השניים את פניהם בבד. השניים התמקמו בסמוך לבתי העסק שבקרבת החנות. כאשר האזור התרוקן מאדם, יצאו השניים, בשעה 02:45 לעבר החנות, ואמיר נעמד בכניסה לחנות על מנת לאבטח את כניסת השותף. הנאשם נכנס אל החנות, ביקש מהמוכר את הכסף. המוכר ביקש מהנאשם מספר פעמים כי יוריד את הכיסוי המסתיר את פניו ולא שיתף פעולה עם דרישתו. אמיר, אשר עמד בקשר עין עם הנאשם, סימן לו כי ירסס בגז מדמיע לעבר המוכר, וכך היה. בתגובה, קם המוכר לעבר הנאשם והנאשם ואמיר נמלטו מהמקום.

2. הנאשם, בתשובתו לכתב האישום, הכחיש את העובדה כי לקח חלק באירוע. הוכח גם עצם האירוע. בשלב זה, עצם העובדה שהתרחש אירוע אינה במחלוקת, והשאלה היא האם הנאשם לקח חלק באירוע.

3. אמיר עובדיה העיד במהלך שמיעת הראיות. לדבריו, הוא ואדם אחר אכן ניסו לשדוד את החנות. תפקידו היה לשמור בכניסה. הנאשם אכן חבר ילדות שלו, אך הוא לא לקח חלק באירוע ולא הוא זה שהיה עמו. במהלך עדותו הסביר אמיר כי הוא אינו מוכן למסור את פרטי השותף, שכן אותו אדם עלול לפגוע בו ובמשפחתו. לדבריו, חברתו

נמצאת בהריון, הוא עצמו נמצא בקהילה טיפולית והוא אינו מוכן לסכן את עצמו ואת הסובבים אותו. אמיר עומת עם מזכר שנרשם על ידי השוטר גלעד כהן, שם נרשם כי הוא אמר שהנאשם היה השותף לאירוע. לדבריו של אמיר, בעדותו, הוא לא אמר דברים אלה, וזו המצאה של השוטר. למזכר זה (ת/5) תבוא התייחסות בהמשך. אמיר עמד על כך כי הנאשם לא היה שותפו לאירוע וכי הוא לא אמר דבר מסוג זה לשוטר. בחקירתו הנגדית הוסיף כי לכל אורך החקירה ניסו ללחוץ עליו לומר כי השותף היה הנאשם. לדבריו, במהלך ההפסקה, אשר במהלכה נרשם המזכר (ת/5), אמר לו השוטר כי כדאי שיודה, כך הוא יעזור לילדו שעומד להיוולד ועונשו יהא מאסר לתקופה קצרה. עוד הוסיף כי במהלך החקירה נאמר לו כי הנאשם הודה במעורבותו והפליל אותו (את אמיר).

4. בין הנאשם לבין אמיר התקיים תרגיל חקירה שהוקלט. אמיר עומת עם כך שאמר לנאשם בתחילת שיחתם: "**אתה שומר שבת מבחינתי**". לדבריו של אמיר, בעדותו, הוא לא ידע מדוע הוא אמר דברים אלה. הוא חשב שהאירוע התרחש בשבת, זאת מאחר שהוא משתמש בסמים. באותה תקופה הייתה לנאשם "**נפילה בדת**" והוא אמר דברים אלה על מנת לחזק את הנאשם. עוד הוסיף כי לאחר האירוע הוא חזר לביתו, ובדרכו ראה את הנאשם יושב בחצר של בחור בשם איליה. הוא ראה את הנאשם דרך הגדר והם לא דיברו.

5. חברתו של אמיר, **בר ביבי**, העידה כי בתקופה הרלבנטית היא לא הייתה בקשר עם אמיר, לאור בעיות ותקופה קשה שעברה על שניהם. היא אף הגישה תלונות במשטרה על אלימות כנגד אמיר, וכאשר היא הוזמנה למשטרה, היא חשבה שמדובר בחקירה בעניין תלונתה. במהלך חקירתה הציגו לפניו סרטון בו נראו שני המעורבים באירוע הנדון, וביקשו ממנה לזהות את הדמויות (הסרטון - ת/6). לדבריה, היא אמרה בחקירתה במשטרה שאחד מהם הנו הנאשם, זאת מבלי שידעה במה מדובר. עוד הוסיפה כי זיהתה את אמיר בתור הדמות השנייה. יצוין כבר עתה כי הסרטון מתעד שתי דמויות לבושות קפוצ'ון, פניהם של שני המעורבים לא נראים כלל. מדובר בדמויות בעלי מבנה גוף "סטנדרטי" וקשה מאוד, אם בכלל, לזהות מי הן אותן דמויות. הגב' ביבי אישרה כי במשטרה היא זיהתה את הנאשם לפי מבנה גוף, היא הכחישה כי אמרה שהיא מכירה את הנאשם במשך שנים, כפי שנרשם בהודעתה, והוסיפה כי פגשה בנאשם פעמים ספורות, זאת מאז שהיא ואמיר חברים (לדבריה הם חברים כמעט כשנה). בחקירתה במשטרה, לשאלה אם היא מזהה את הנאשם בסרטון, השיבה בר ביבי כי היא יכולה לומר שמי שנמצא עם אמיר זה **או הנאשם או אחד בשם איליה כהן**, ולעניין זה תבוא התייחסות בהמשך.

6. השוטר **גלעד כהן**, העיד כי חקר את אמיר בחדר בו מותקנת מערכת ענבל. אמיר ביקש הפסקה על מנת לעשן, במהלכה הוא הפליל את הנאשם, זאת לאחר שהבין במהלך החקירה כי הסתבך. אמיר ביקש דרך מילוט, שאל מה הוא יכול לעשות "כדי לצאת מזה", ואמר כי הוא יכול להסגיר סוחרי סמים. השוטר גלעד כהן השיב לו כי הוא אינו עושה עסקאות, ואז אמר לו אמיר כי שותפו היה הנאשם. בהמשך, הבהיר השוטר גלעד כהן, כי לפני ההפסקה הנאשם לא צפה בסרטון, אך נאמר לו שהמקום מצולם גם מחוץ לחנות, ומאחר שמחוץ לחנות הדמויות לא היו רעולות פנים, אמיר "**הבין שהוא נפל**". עוד הוסיף כי אמיר תירץ את המעשים בכך שיש לו חובות כספיים. שמו של הנאשם עלה מפיו של אמיר והמזכר ת/5 המתעד זאת נכתב ע"י השוטר כהן בסיום החקירה. בעת ההפסקה, השוטר ואמיר היו בחדר אחר מהחדר בו נחקר אמיר (שם חקירתו תועדה). כאשר השוטר גלעד כהן שמע זאת, הוא הזעיק את הרמ"ח, רפ"ק ליאור בן שלום, ולדבריו, אמיר חזר שוב על דבריו לפיהם הנאשם מעורב, בציינו את שם הנאשם גם בנוכחות הרמ"ח. לאחר מכן נמשכה חקירתו המתועדת של אמיר והשוטר גלעד כהן הסביר כי בהמשך החקירה הוא לא עימת את אמיר עם

העובדה שאמר שהמעורב הנו הנאשם, זאת על מנת שאמיר לא יחזור בו או שייראה כמי שהפר את האמון שניתן בו.

בחקירתו הנגדית הוסיף השוטר גלעד כהן כי בר ביבי נקראה לזהות את אמיר לאחר שהתקבל מידע מודיעיני לפיו אחד המעורבים הנו אמיר, ולדבריו הוא לא הכיר את שמו של הנאשם עד שזה הוזכר על ידי אמיר. השוטר גלעד כהן אמר בעדותו, במפורש, כי הרמ"ח ליאור בן שלום, שמע את אמיר אומר שהמעורב הנו הנאשם (עמ' 77 ש' 16-17). כמו כן, הוא הסביר כי לא הקליט את דבריו של אמיר, מאחר שבאותו חדר אליו נלקח אמיר לעשן לא היו אמצעי הקלטה והוא אינו יודע להקליט במכשיר סלולארי.

7. הקצין **ליאור בן שלום**, הוא הרמ"ח שהוזעק על ידי השוטר גלעד כהן, לשמוע את דברי אמיר בנוגע לזהות המעורב. לדבריו, בעדותו, השוטר גלעד כהן קרא לו להגיע, שעה שהיה עם אמיר מחוץ לחדר החקירה. אמיר אמר לו שהוא אינו מוכן להפיל את המעורב, הקצין בן שלום השיב לו שאינו חייב לעשות כן, שיאמר את האמת ויקבל אחריות על עצמו. בקשר עם כך ערך הקצין בן שלום מזכר (נ/2), שם נאמרו דברים כפי שהעיד עליהם הקצין בן שלום בבית המשפט. גם במזכר לא מצוין שמו של הנאשם ולא מצוין כי אמיר חשף את שמו של המעורב. הקצין בן שלום אף אמר שהמזכר משקף את ההתרחשות כפי שהייתה מביחנתו. בן שלום נשאל במהלך עדותו בבית המשפט במפורש לגבי דבריו של השוטר גלעד כהן שאמר ששניהם שמעו את אמיר נוקב בשמו של הנאשם, ותשובתו של בן שלום הייתה כי הוא אינו זוכר כדבר הזה, ואם הדבר לא נכתב במזכר, כנראה שהדברים לא נאמרו.

8. כן העידו השוטרים ערן אופיר אשר הוריד את סרטון האבטחה ת/6, וכתב המזכר ת/7, והשוטר יורי סטטניקוב, שגבה את הודעת הנאשם (ת/8), וערך מזכר לעניין מיקום אנטנת סלולאר ומיקום זירת האירוע (ת/9), ולעניין זה נקבע כי הצדדים יטענו לעניין משקל המזכר בסיכומים, מאחר שנטען כי העד אינו עד מומחה. כן העיד השוטר חאלד זין אל-דין אשר כתב מזכר לפיו הגב' בר ביבי התקשרה אליו יום לאחר מתן עדותה, אמרה שהיא מפחדת ואמרה שאינה רוצה ששמה יופיע בכתב האישום. הוא גם גבה את הודעת הנאשם ת/10. הודעות הנאשם הן ת/10, ת/11 ו- ת/12 - בכולן שמר על זכות השתיקה. ת/1 הנו דו"ח פעולה של השוטר רז אסנג שהגיע למקום האירוע, ת/7 דו"ח פעולה על השוטרת רות עזרא שהגיעה אף למקום האירוע ופגשה במוכר שבחנות, ת/3 - דו"ח חיפוש בביתו של אמיר, ת/4 - דו"ח פעולה של שוטר נוסף שהגיע למקום האירוע (שוקי נגיב).

עדות הנאשם

9. הנאשם, כבן 25, העיד כי למד במסגרת ויצו, בלמידה טיפולית עקב קשיים מהם הוא סובל. הוא הסביר כי הוא שתק בחקירתו מאחר שיש לו קשיים להביע את עצמו ולא על מנת להסביר דבר מה שלא עשה. לדבריו, יש לו כלבה והוא יוצא איתה ממקום מגוריו ברחוב ברזיל, לפארק דניה, בשעות הלילה המאוחרות למשך חצי שעה עד שעתיים, על כן הוא גם עובר בסמוך למקום האירוע. הוא הכחיש כי הוא לקח חלק באירוע. לדבריו, הוא מכיר את בר כחברתו של אמיר, הוא ראה אותה פעמים ספורות. לדבריו, בשעות האירוע הוא אכן טייל עם הכלבה שלו. עוד הוסיף כי הוא ואמיר אינם מסוכסכים. באשר לדבריו של אמיר לפיהם הוא ראה את הנאשם בסמוך לשעה 03:00 אצל אדם בשם איליה, אמר הנאשם כי הוא מכיר אדם בשם זה, ויכול להיות שהוא עבר במהלך הטיול עם הכלבה דרך המרפסת של איליה, אמר לו שלום, לחצו ידיים והחליפו מספר מילים.

יצוין כי הנאשם התבטא בעדותו לפני בצורה ברורה ושוטפת, גרסתו הכוללת לא עוררה אמון רב וקשה לקבל

את הסבריו לליל האירוע.

סיכומי המאשימה

10. נטען כי קיימת הפללה לפיה השותף הנו הנאשם, זאת כפי שהעיד גלעד כהן וכפי שמופיע במזכר שכתב (ת/5). בכך יש משום ראייה מפלילה. לענין משקל המזכר - בא הסבר השוטר מדוע עשה כן ולא הקליט את השיחה, והחשוב הוא בכך שהשוטר תיעד המילים - רון פרץ. הוא כתב המילים כפי שנאמרו. הקצין ליאור בן שלום לא שמע את הדברים אך יתכן שגלעד כהן התבלבל שכן יתכן שהעד לא חזר על הדברים פעמיים.

נדבר נוסף הוא הזיהוי של בר ביבי. נטען כי בר ממש לא רצתה להפליל. היא אמרה שניצלו את תמימותה אך אמרה שזיהתה את רון פרץ על פי הרבה פרטים. כמו כן העידה שפגשה הנאשם מספר פעמים וכאשר יש הכרות ניתן לזהות גם על פי מבנה ושפת גוף, כאשר לבר אין שום מניע להפליל את הנאשם.

כמו כן, שתיקת הנאשם במשטרה עומדת לחובתו, באשר לא מסר גרסתו שהיא גרסה פשוטה, לפיה טייל עם הכלב. גם לאחר שהוגש כתב אישום - לא נמסרה גרסה, וקשה להאמין שאינו זוכר מה היה באותו לילה, כאשר על פי עדותו חייו השתנו בעקבות אותו הלילה. וכן, הנאשם מאשר שהיה בסמוך למקום האירוע, ברחוב אורוגאוו. כן באה הפנייה לתרגיל חקירה בין הנאשם לבין אמיר עובדיה אשר ניסה להכניס גרסה לפיו של הנאשם מתוך מחשבה שהמעשה בוצע בשבת והנאשם שומר שבת.

לכן, נטען כי יש בכל אלה להביא להרשעת הנאשם.

11. **הסנגור** טען כי יש לזכות הנאשם. נטען כי אמיר עובדיה הנו עד תביעה. גם אם היה אומר שהנאשם היה עמו בביצוע המעשה עדיין היה צריך חיזוק. אולם, כעד תביעה הכחיש כי הנאשם לקח חלק באירוע. מעבר לעדותו בבימ"ש ובמשטרה, קיום המזכר ת/5, שהנו ראייה בלתי קבילה שכן אינו אמרה קבילה של עד. זו אינה אמרה בכתב שנתן עד מחוץ לבימה"ש, שכן הודעתו של אמיר - לא הוגשה.

נטען כי פגם חמור הנו גם בכך שאמיר עובדיה הכחיש האמרה והאמרה לא הוקלטה. וכן, גלעד כהן אמר שהעד ליאור בן שלום שמע את השם ירון פרץ אך העד בן שלום לא רק שלא אומר זאת אלא אומר שהשם לא עלה.

באשר לעדות בר - לא ניתן לזהות ע"פ הסרטון. אי אפשר לזהות את הנאשם אפילו על ידי אמו ובוודאי לא על ידי בר. בר גם אמרה שאינה מכירה אותו שנים אלא פגשה בו מספר פעמים וכמו כן אמרה שהדמות הנה דמות הנאשם או אחד בשם אליה. לענין מבנה גוף - מבנה הגוף של הנאשם אינו יוצא דופן ואין סימן מזהה.

כמו כן, קיימים מחדלי חקירה - לא באה עדות מומחה לענין מיקום הסלולארי. העד יורי אינו עד מומחה.

לגבי עדות הנאשם - לנאשם קשיים מנטליים - אורגניים. הוא לא עצור עד תום ההליכים אלא עד להחלטה אחרת כי מנסים למצוא לו מסגרת מתאימה. אדם כזה רשאי לשמור על זכות השתיקה, ומכל מקום שתיקה רק מחזקת עדויות תביעה.

לא ניסו לאתר את איליה בוחבוט או אליה כהן.

דין ומסקנות

12. המאשימה הפנתה לשלושה נדבכים עליהם היא מבקשת לבסס את הרשעת הנאשם, זאת כמפורט בסיכומי המאשימה. הנדבכים הנם ההפללה מצד השותף, עדותה של בר ביבי ושתיקת הנאשם במשטרה, תוך שסירב למסור גרסה כלשהי, ולוא גרסתו הפשוטה, לפיה טייל עם כלבתו. לעניין **שתיקת הנאשם**, שתיקה לכשעצמה אינה מקימה הרשעה אם לא נמצאות ראיות של ממש לחובת הנאשם וכך גם לעניין שיקרי נאשם. באשר **להפללה** על ידי השותף: לא ניתן לקבל את עדותו של השוטר גלעד כהן באשר לכך שאמיר אמר לו כי הנאשם היה שותפו לאירוע, זאת מכמה סיבות: תמיהה כללית מקורה בכך שהשוטר כהן קיים שיחה עם הנאשם בחדר אחר, לאחר שהנאשם הוצא מחדר חקירה בו הייתה מותקנת מערכת ענבל. באותו חדר, אליו הובא הנאשם על מנת לעשן, לא הייתה מותקנת מערכת שבכוחה להקליט את דברי הנאשם. לא בא הסבר מניח את הדעת מדוע הובא הנאשם לעשן דווקא שם וכיצד ומדוע נערכה עמו שיחה, שהובילה להפללת הנאשם, באופן לא מתועד. סיבה עיקרית המסכלת קבלת גרסתו הנה שהשוטר גלעד כהן עמד על כך שאמיר אמר **פעמיים** שהנאשם היה שותפו: פעם אחת שעה ששניהם היו לבד, ולאחר מכן, ובעקבות ההפללה, הזעיק השוטר גלעד כהן את רפ"ק ליאור בן שלום על מנת שישמע גם הוא את דברי אמיר. לדבריו של השוטר גלעד כהן, אמיר חזר שוב על שמו של הנאשם גם בפניו של רפ"ק בן שלום. דבריו אלה של השוטר גלעד כהן נסתרים מעדותו של רפ"ק בן שלום אשר אמר בעדותו כי אמיר לא ציין לפניו את שמו של הנאשם כשותפו, והדבר אף עולה מהמזכר שערך נ/2. סתירה חזיתית זו מקשה על קבלת חלקה הראשון של עדות השוטר גלעד כהן ומעמידה סימן שאלה מעל דברים אלה. נימוק נוסף שאינו מאפשר קבלת עדותו של גלעד כהן בא לידי ביטוי בעובדה שדבריו של אמיר לעניין ההפללה נאמרו באמצע חקירתו. לאחר השיחה הלא פורמאלית, במהלכה נטען להיווצרות הפללה, הוחזר אמיר להמשך חקירה ע"י השוטר גלעד כהן. בהמשך החקירה, ועל כך אין מחלוקת, לא עומת אמיר עם דבריו שנאמרו בהפסקה לפיהם הנאשם היה שותפו. הדבר לא הוזכר כלל. הסבריו של השוטר גלעד כהן לפיהם לא רצה להקשות על אמיר או לפגוע באמון שנתן בו, אינם יכולים לשמש הסבר רציני לכך שכן מדובר בלב ליבה של החקירה. מכאן, שלא ניתן לקבל את דבריו של השוטר גלעד כהן, כפי שאלו באו לידי ביטוי במזכר ת/5, כמשקפים נכונה את אשר התרחש באותה שיחה, ועל כן אין בעדותו של השוטר גלעד כהן כדי להוביל להרשעת הנאשם.

13. הנדבך האחר עליו הסתמכה המאשימה הנו הזיהוי שערכה בר ביבי. צפייה בסרטון מעלה שלבר אין כל יתרון על כל פני אדם אחר לצורך זיהוי הדמויות המופיעות בסרטון. לא ניתן לראות את פני הדמויות המופיעות בו. מדובר בשתי דמויות בעלות מבנה גוף רגיל ושאינו יוצא דופן ולא נעשו תנועות מיוחדות או ייחודיות על ידי מי מהדמויות שניתן להיעזר בהן לצורך הזיהוי. לא הוכח כי קיימת היכרות קרובה בין הנאשם ולבין בר ביבי. הסרטון אינו ארוך ואינו מתעד התנהלות יוצאת דופן. זיהוי אדם המופיע בסרטון על ידי עד אכן אפשרי ויכול לשמש כראיה בעלת משקל, אולם זאת בהתאם לנסיבות המקרה: מידת ההיכרות בין השניים, תוכן הסרטון, קיום סימנים מיוחדים, מבנה הדמות וכד'. בענייננו, אלה אינם מתקיימים: מדובר בצילום ללא סימנים מיוחדים, וכאמור מדובר במבנה גוף רגיל. בנוסף, **ובעיקר**, מהמזכר נ/1 עולה כי לשאלת החוקר גלעד כהן האם היא מזהה בוודאות את הנאשם, השיבה בר: **"שזה או רון פרץ או חבר אחר של אמיר בשם איליה כהן"** (נ/1 שורה אחרונה). די בכך לשמוט הבסיס מתחת עדותה כעדות שיש בכוחה להוביל להרשעה.

14. באשר לעדותו של הנאשם, כאמור, יש לציין כי זו לא שידרה אמינות רבה וקשה לקבל את הסברו לפיו בשעות כה מאוחרות הוא נוהג לטייל עם כלבתו. אולם, וכאמור, אין בשתיקתו בשעת חקירתו במשטרה או בגרסתו הבלתי מהימנה, באלה לכשעצמם, להוביל להרשעתו.

15. התוצאה היא שאני מורה על זיכוי הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ז, 17 מאי 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

**רפי
כרמל,
שופט**